

det store Kompensationspørgsmaal og kunde opnaa forskjellige praktiske Reforme, saaledes maatte komme fra Stilling til Dre, idet man jo endnu den Dag i Dag beregner Tolden i Stilling, hvilket jo er i høi Grad generende for Handel og Vandel. Et Tab paa $\frac{1}{4}$ Million for Statskassen forekommer mig ogsaa at komme noget i Strid med den Stilling, som den høitærede Minister og mange med ham have hævdet, nemlig at vi nødvendig maa slaa af paa vore Toldindtægter, fordi vi have Brug for Statsindtægterne til mange andre Formaal. Det forekommer mig, at Billighedshensyn ikke kan gjøres gjældende, uden at man samtidig dermed begaar en stor Ubillighed mod en hel Del af de andre Industriegrene.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds har bedt om Ordet. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Tauber: Den høitærede Minister bemærkede, at Sukkerpræmien ganske vist ikke var bleven udtrykkelig forhøiet nogenstunde ved Lovgivningen, navnlig i Tydskland, men at den var stegen ved Forholdenes Udvikling. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at Sukkerkommissionen i 1870 anlagde Sukkerpræmien i Tydskland til $\frac{1}{2}$ Stilling, og nu se vi, at Regjeringen i Motiverne til det foreliggende Lovforslag anslaar den til lidt over 1 Pfennig. Disse to Størrelser falde saa nær som muligt sammen, saa Sukkerpræmien er efter Regjeringens eget Lovforslags Motiver i dette Dieblit den samme som efter Sukkerkommissionens Beregning i 1870 eller 1871, da den afgav sin Betænkning. Derfor har den høitærede Minister ikke Tvivl til at sige, at Forholdet nu er anderledes, end da Loven om Roesukkerafgiften blev vedtagen. Forholdet er i Folge, hvad jeg nylig anførte, netop det samme, og der er ikke mere Marsag nu end den Gang Sukkerkommissionens Beregning forelaa, til at hde de indenlandske Raffinaderier denne Begunstigelse.

Scharling: Overfor de Betragtninger, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds (Hage) fremsførte, skal jeg dog tillade mig at minde om, at den her omhandlede Industri indtager en exceptionel Stilling overfor alle andre Industrier derved, at der af finansielle Hensyn er paalagt en Afgift, svarende til Tolden paa fremmede indførte Sukkre. Dette gjælder hverken om Klæde-, Papi-, Porcellænsfabriker eller

nogen anden Industri, at man har paalagt dem at betale en Afgift, svarende til den Told, der er paalagt ved Indførslen her til Lands, og dette gjør at den her omhandlede Industriegren derved kommer i en noget eiendommelig Stilling, saa at det vel kan være Grund til at give særlige ekstraordinære Bestemmelser for den, uden at man derfor nødvendig maa røre ved alle andre Industriegrene. Det kan vist heller ikke egentlig være Meningen, at denne Industriegren skulde betale en Afgift, der faktisk er større end den, der betales af fremmede Sukkere, og det bliver Tilfældet, naar Afgiften holdes lig med Sukkertolden paa fremmede Sukkere, der have en Udsørselspræmie, som gaar af i den Told, der er lægges. Jeg tror, at disse Hensyn dog ikke bør tabes af Sigte ved Spørgsmaalet om den foreliggende lille Lov. Forrigt skal jeg ikke forlænge den Diskussion, der har fundet Sted om Lovens Indhold, men jeg ønsker kun at gjøre en Hensigtstilling til det høie Thing, om det dog ikke en Gang kunde blive gjort Ende paa den ene eller anden Maade paa det foreliggende Lovforslag. Det er nu allerede flere Gange fremsat af den høitærede Finantsminister. I Forpæserede det 1ste Behandling, uden at der blev sagt et eneste Ord om det. Lovforslaget gif uden Omtale til 2den Behandling og til et Udvalg, og fra dette hørte vi senere ikke Noget som helst, der kom ingen Betænkning om Loven. Det forekommer mig, at hvad enten man er for eller imod denne Lov, maa man dog anfse det for rigtigt og billigt overfor de Paagjældende, at der kommer en Afgjørelse. Jeg tror, at selv et benægtende Svar paa det foreliggende Lovforslag dog var bedre end at holde de paagjældende Interesserede i en Forventning, som naar efter naar bliver skuffet. Man skulde i ethvert Fald de Paagjældende at give dem den Bæstede, for at de kunne vide, hvorledes Stillingen er og vil blive, og jeg vil derfor meget lægge det Udvalg, hvortil Loven formodentlig vil blive henviset, paa Sinde, at det i naar vil fremme denne Lov, saaledes at man kan faae en Afgjørelse.

Sage: Det forekommer mig ikke, at det var en heldig Parallel, det ærede Medlem drog mellem de Industriegrene, han nævnte, og Sukkerindustrien, idet han jo nævnte alle beskyttede Industrier. Her er jo Spørgsmaal om, hvorvidt ikke netop alle de ubeskyttede Industrier have samme Billighedskrav som Sukkerfagerierne paa at komme i Betragtning, naar man partielt vil revidere Toldtarifen. Det ærede Medlem endte sit